11.11.2010.g.

O kako je danas bio lijep dan! PONOVNO JE GOSPODIN BIO SA MNOM! Došao mi s poštom dugo očekivani novi broj
RHEME. Odmah sam krenuo s pregledavanjem da vidim što sve sadrži ovaj broj.
RHEMA
je uvijek puna Duha Svetoga pa sam uvijek u njoj našao neke teme koje su mi se jako dopale. Ili su mi potvrdile neke moje stavove i razmišljanja ili su me natjerale na razmišljanje i traženje novih i novih odgovora. A sada, sada sam najprije plakao. Nisam još stigao pročitati ni jedan cijeli članak a već sam, s razmacima, proplakao nekih pola sata. MA,
NE
MOGU
VAM
OPISATI
KAKO
ME
TAKVE
SUZE
VESELE!
Da me netko sa strane vidio mislio bi da mi je teško i da mi treba utjeha ili pomoć. Ali, ne!
To su bile "suze radosnice", "suze zahvalnice".
A plakao sam, i skoro uvijek plačem, zbog Majke Terezije. Plačem zbog milosti koje joj je Gospodin dao, plačem i zahvaljujem suzama Gospodinu što nam je dao Majku Tereziju, plačem zbog njezine ljubavi prema Gospodinu, plačem zbog njezinog svjedočenja ljubavi Gospodnje, plačem i plačem… I sada su mi krenule suze.
A danas su mi suze potekle kada sam, listajući RHEMU, došao do članka o njoj i njezinog životopisa. Pogled mi se zadržao na trećem stavku kojeg vam cijelog prepisujem: "Pored brojnih priznanja koja je dobivala, bila je i kritizirana zbog svoga navodno konzervativnog shvaćanja svijeta. Tako je u politici mnogih zemalja u pobačaju vidjela najveću prijetnju svjetskom miru. U svom govoru u Oslu na primanju Nobelove nagrade za mir 1979. godine rekla je: "AKO
ČUJETE
ZA
NEKU
ŽENU
KOJA
NE

ŽELI
ZADRŽATI
DIJETE
NEGO
GA
POBACITI,
POKUŠAJTE
JE
NAGOVORITI
ILI
DOVESTI
K
MENI.
(idu mi suze) … JA
ĆU
GA
VOLJETI,
GLEDAJUĆI
U
NJEMU
ZNAK
BOŽJE
LJUBAVI."
Na riječi "..JA
ĆU
GA
VOLJETI…" uvijek mi poteku suze. Zamislite kolike milijune abortirane djece nisu voljeli njihovi roditelji, nesuđene njihove majke i očevi. Koliki silni doktori ginekolozi i razni "kvazi-doktori" nisu voljeli ta nerođena bića, njihova tjelešca i njihove duše.
NIJE
IH
IMAO
TKO
VOLJETI… (suze). O oprostite nam drago djeco! Oprostite nama slabima kojima su puna usta svakodnevne ljubavi prema svemu, hrani, piću, autima, životinjama, raznim stvarima. Ali za vas, nemoćne, ni traga od ljubavi. I već me spopada Božji strah kad stanem jednom pred Gospodina. Jer On je rekao da ono što učinimo jednome od njegove najmanje braće, njemu smo učinili.
O,
KOLIKO
PUTA
SMO
TE
UBILI
GOSPODINE!
JOŠ

NISI SIŠAO
S
KRIŽA!
I
DALJE
TE
MUČIMO
I,
SVAKODNEVNO,
NA
TISUĆE
I
TISUĆE
PUTA
TE
UBIJAMO!
O,
OPROSTI
NAM
GOSPODINE,
SAMO
ZATO
JER
SI
REKAO
DA
ĆEŠ
SVE
NAŠE
GRIJEHE,
KOJE
TI
DONESEMO,
UZETI
NA
SEBE.
JER
INAČE,
DA
NAM
NISI
OBEĆAO,
NE
ZNAM
KAKO
BI

NAM
OVA
SILNA
UBOJSTVA
OPROSTIO.
O,
SMILUJ
NAM
SE,
GOSPODINE!